

“मीठे बच्चे- सधैं श्रीमतमा चल्यु, यही श्रेष्ठ पुरुषार्थ हो । श्रीमतमा चलेपछि आत्माको दीपक प्रज्वलित हुन्छ ।”

प्रश्न:- पूरा-पूरा पुरुषार्थ कसले गर्न सक्छ ? उँच पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- पूरा पुरुषार्थ उसैले गर्न सक्छ जसको ध्यान वा बुद्धियोग एकमा हुन्छ । सबैभन्दा उँच पुरुषार्थ हो बाबामाथि पूरा-पूरा समर्पण हुनु । समर्पण हुने बच्चाहरू बाबालाई धेरै प्रिय लाग्छ ।

प्रश्न:- सच्चा-सच्चा दीपावली मनाउनको लागि बेहदको बाबाले कुनचाहिँ राय दिनुहुन्छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू, बेहदको पवित्रतालाई धारण गर, जब यहाँ बेहदको पवित्र बन्नेछौ, यस्तो उँच पुरुषार्थ गर्नेछौ तब लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा जान सक्नेछौ अर्थात् सच्चा सच्चा दीपावली वा राज्याभिषेक समारोह मनाउन सक्नेछौ ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले अहिले यहाँ बसेर के गरिरहेका छन् ? हिँड्दा-डुल्दा अथवा यहाँ बसेर जन्म-जन्मान्तरको जुन पाप शिरमा छ, त्यो पापलाई यादको यात्राबाट विनाश गर्छन् । यो त आत्माको ज्ञान, मैले जति बाबालाई याद गर्छु, उति पाप काटिँदै जानेछ । बाबाले त राम्रोसँग सम्झाउनुभएको छ- ठीकै छ, यहाँ बसेका छौ, तापनि जो श्रीमतमा चलेवाला छन्, उनलाई त बाबाको राय राम्रै लाग्नेछ । बेहद बाबाको राय मिल्छ, बेहदको पवित्र बन्नु छ । तिमी यहाँ आएका हो बेहद पवित्र बन्नको लागि, त्यो बन्नेछौ नै यादको यात्राबाट । कोही त बिल्कुल याद गर्न सक्दैनन्, कतिले सम्झन्छन्- हामी यादको यात्राबाट आफ्नो पाप काटिरहेका छौं अर्थात् आफ्नो कल्याण गरिरहेका छौं । अरूले त यी कुरा बुझ्न सक्दैनन् । तिमीलाई नै बाबा मिल्नुभएको छ, तिमी रहन्छौ नै बाबाको पासमा । जान्दछौ- अहिले हामी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौं, पहिले आसुरी सन्तान थियौं । अब हाम्रो संगत ईश्वरीय सन्तानसँग छ । गायन पनि छ नि- संगतले तार्छ, कुसंगतले डुबाउँछ । बच्चाहरूले घरी-घरी यो बिसिन्छन्- हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, त्यसैले हामीलाई ईश्वरीय मतमा नै चलनुपर्छ, न कि आफ्नो मनमतमा । मनमत मनुष्य-मतलाई भनिन्छ । मनुष्य-मत आसुरी नै हुन्छ । जो बच्चाहरूले आफ्नो कल्याण चाहन्छन्, उनले बाबालाई राम्रोसँग याद गरिरहन्छन्, सतोप्रधान बन्नको लागि । सतोप्रधानको महिमा पनि हुन्छ । राम्रोसँग जान्दछन्- हामी सुखधामका मालिक बन्छौं, नम्बरवार । जति जति श्रीमतमा चल्छन्, उति उँच पद प्राप्त हुन्छ, जति आफ्नो मतमा चल्छन्, त्यति पदभ्रष्ट हुनेछन् । आफ्नो कल्याण गर्नको लागि बाबाको निर्देशन त मिलिरहन्छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो पनि पुरुषार्थ हो, जसले जति याद गर्छ, उनको पनि पाप काटिन्छ । यादको यात्रा विना त पवित्र बन्न सक्दैनन् । उठ्दा, बस्दा, हिँड्दा यही ख्याल राख्नुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई कति वर्षदेखि शिक्षा मिलेको छ, फेरि पनि सम्झन्छन् हामी धेरै टाढा छौं । यति बाबालाई याद गर्न सक्दैनन् । सतोप्रधान बन्न त धेरै समय लाग्छ । यस बीचमा शरीर छुट्यो भने कल्प-कल्पान्तरको लागि कम पद हुन्छ । ईश्वरको बनेका छौ, त्यसैले पूरा वर्सा लिने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । बुद्धि एकातर्फ नै रहनुपर्छ । तिमीलाई अब श्रीमत मिल्छ । उहाँ हुनुहुन्छ उँच भन्दा उँच भगवान् । उहाँको मतमा चलेनौ भने धेरै धोका खानेछौ । चल्छौ वा चल्दैनौ, त्यो त तिमी नै जान वा शिवबाबा जान्नुहुन्छ । तिमीलाई पुरुषार्थ गराउनेवाला उहाँ शिवबाबा हुनुहुन्छ । देहधारी सबैले पुरुषार्थ गर्छन् । यी पनि देहधारी हुन्, यिनलाई शिवबाबाले पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । बच्चाहरूले नै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । मूल कुरा हो- पतितहरूलाई पावन बनाउने । यसो त दुनियाँमा पावन धेरै हुन्छन् । संन्यासी पनि पवित्र रहन्छन् । उनीहरू त एक जन्मको लागि पावन बन्छन् । यस्ता धेरै छन् जो यस जन्ममा बाल ब्रह्मचारी रहन्छन् । उनले दुनियाँलाई कुनै मदत दिन सक्दैनन्, पवित्रताको । मदत तब हुन सक्छ जब श्रीमतमा पावन बनून्, अनि दुनियाँलाई पावन बनाऊन् ।

अहिले तिमीलाई श्रीमत मिलिरहेको छ । जन्म-जन्मान्तर त तिमी आसुरी मतमा चल्यौ । अब तिमी जान्दछौ- सुखधामको स्थापना भइरहेको छ । जति हामीले श्रीमतमा पुरुषार्थ गर्छौं, उति उँच पद प्राप्त गर्नेछौं । यो ब्रह्माको मत होइन । यी (ब्रह्मा) त पुरुषार्थी हुन् । यिनको पुरुषार्थ अवश्य यति उँच छ, त्यसैले त लक्ष्मी-

नारायण बन्छन् । त्यसैले बच्चाहरूले यिनलाई अनुसरण गर्नुपर्छ । श्रीमतमा चलनुपर्छ, मनमतमा होइन । आफ्नो आत्माको ज्योतिलाई प्रज्वलित गर्नु छ । अहिले दीपावली आउँछ, सत्ययुगमा दीपावली हुँदैन । केवल राज्यभिषेक हुन्छ । बाँकी आत्माहरू त सतोप्रधान बन्छन् । यो जुन दीपावली मनाउँछन्, त्यो हो भूटो । बाहिरको दीपक बाल्छन्, वहाँ त घर-घरमा दीपक बलेको थियो अर्थात् सबैको आत्मा सतोप्रधान रहन्छ । २१ जन्मको लागि ज्ञान घृत पर्छ । फेरि बिस्तारै बिस्तारै कम हुँदै हुँदै यस समय ज्योति निम्न लागेको छ— सारा दुनियाँको । यसमा खास भारतवर्ष । अहिले पाप आत्माहरू त सबै छन्, सबैको विनाशको समय छ, सबैलाई हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ । अहिले तिमी बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नु छ उँच भन्दा उँच पद पाउन, श्रीमतमा चलेपछि नै पाउनेछौ । रावण राज्यमा त शिवबाबाको धेरै अवज्ञा गर्‍यो । अब पनि उहाँको आज्ञामा चलेनौ भने धेरै धोका खानेछौ । आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् भनेर उहाँलाई नै बोलायौ । अब आफ्नो कल्याण गर्नको लागि शिवबाबाको श्रीमतमा चलनुपर्छ । नत्रभने धेरै अकल्याण हुनेछ । मीठा-प्यारा बच्चाहरूले यो पनि जान्दछौ— शिवबाबाको याद विना हामी सम्पूर्ण पावन बन्न सक्दैनौ । तिमी यति वर्ष भयो फेरि पनि ज्ञानको धारणा किन हुँदैन । सुनको बर्तनमा नै धारणा हुन्छ । नयाँ-नयाँ बच्चा कति सेवाधारी हुन्छन् । फरक हेर कति छ । पुराना-पुराना बच्चाहरू यति यादको यात्रामा रहँदैनन्, जति नयाँ रहन्छन् । कति बच्चाहरू असल, शिवबाबाका प्यारा बच्चा आउँछन्, कति सेवा गर्छन् । मानौं शिवबाबामाथि आत्मालाई समर्पण गरिदिएका छन् । समर्पण भएर फेरि सेवा पनि कति गर्छन् । कति प्रिय, मीठो लाग्छन् । यादको यात्रामा रहेपछि नै बाबालाई मदत गर्न सक्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्‍यो भने तिमी पावन बन्नेछौ । बोलाएका नै हौ मलाई आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर, त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरिराख । देहका सम्बन्ध सबै त्यागनुपर्छ । मित्र-सम्बन्धी आदिको पनि याद नरहोस्, केवल एक बाबा मात्र, तब नै उँच पद प्राप्त गर्न सक्नेछौ । यो, बापदादा पनि बुझ्न सक्नुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू पनि जान्दछौ । नयाँ-नयाँ आउँछन्, सम्भन्छन्— दिन प्रतिदिन सुध्रिँदै जान्छन् । श्रीमतमा चलेर नै सुध्रिन्छन् । क्रोधमाथि पनि पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै विजय प्राप्त गर्छन् । त्यसैले बाबाले पनि सम्भ्राउनुहुन्छ, कमी-कमजोरीहरूलाई निकाल्दै जाऊ । क्रोध पनि धेरै खराब हो । आफ्नो मनलाई पनि जलाउँछ, अरूलाई पनि जलाउँछ । त्यो पनि निस्किनुपर्छ । बच्चाहरू बाबाको श्रीमतमा चलेनन् भने पद कम हुनेछ, जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तरको नोक्सान हुन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— त्यो हो भौतिक पढाइ, यो हो रूहानी पढाइ, जुन रूहानी पिताले पढाउनुहुन्छ । हर प्रकारको सम्हाल पनि भइरहन्छ । कोही विकारी यहाँ भित्र (मधुबनमा) आउन सक्दैन । बिरामी हुँदा पनि विकारी मित्र-सम्बन्धी आउनु ठीक लाग्दैन । मलाई राम्रो लाग्दैन । नत्रभने अन्तकालमा तिनै मित्र-सम्बन्धी नै याद आउनेछ । फेरि उसले उँच पद पाउन सक्दैन । बाबाले त पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ, कसैको पनि याद नआओस् । यस्तो होइन, म बिरामी छु, त्यसैले मित्र-सम्बन्धी आदि भेट्नको लागि आऊन् । होइन, उनलाई बोलाउने कायदा छैन । कायदासँग चलेमा नै सद्गति हुन्छ । नत्र अनाहकमा (मुफ्त) आफूलाई नोक्सान पुऱ्याउँछन् । तर तमोप्रधान बुद्धिले यो बुझ्न सक्दैनन् । ईश्वरले राय दिनुहुन्छ, फेरि पनि सुध्रिँदैनन् । बडो खबरदारीसँग चलनुपर्छ । यो हो सबैभन्दा पवित्र स्थान । पतित रहन (बस्न) सक्दैन । मित्र-सम्बन्धी आदि याद आउँछ भने मर्ने समयमा पनि अवश्य उनै याद आउनेछ । देह-अभिमानमा आएर आफैलाई नोक्सान पुऱ्याउँछन् । सजायको निमित्त बन्न पुग्छन् । श्रीमतमा नचल्ला बडो दुर्गति हुन पुग्छ । सेवा गर्न लायक बन्न सक्दैनन् । जति नै मेहनत गरे पनि सेवालायक हुन सक्दैनन् । अवज्ञा गरे भने पत्थरबुद्धि बन्न पुग्छन् । माथि चढ्नुको सट्टा तल गिर्न पुग्छन् । बाबा त भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू आज्ञाकारी बन्नुपर्छ । नत्रभने पद भ्रष्ट हुनेछन् । लौकिक बाबाको पासमा पनि ४-५ बच्चा हुन्छन्, तर उनमा जो आज्ञाकारी हुन्छन्, उही बच्चा प्रिय लाग्छ । जो आज्ञाकारी हुँदैनन्, उनले त दुःख नै दिन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई धेरै ठूला दुवै पिता मिल्नुभएको छ, उहाँहरूको अवज्ञा गर्नुहुँदैन । अवज्ञा गर्छन् भने जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तर धेरै कम पद पाउनेछन् । पुरुषार्थ यस्तो गर्नु छ जसले गर्दा अन्तमा एकै शिवबाबा याद आओस् । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले जान्न सक्छु, हरेकले के पुरुषार्थ गर्छन् । कसैले त

धेरै कम याद गर्छन्, बाँकी त आफ्ना मित्र-सम्बन्धीहरूलाई नै याद गरिरहन्छन् । उनीहरू यति खुशीमा रहन सक्दैनन् । उँच पद प्राप्त गर्न सक्दैनन् ।

तिम्रो लागि त सधैं सतगुरुबार हो । बृहस्पतिको दिन कलेजमा भर्ना हुन्छन् । त्यो हो जिस्मानी (शारीरिक) विद्या । यो त हो रूहानी (आत्मिक) विद्या । तिमी जान्दछौ— शिवबाबा हाम्रो पिता, शिक्षक, सतगुरु हुनुहुन्छ । त्यसैले उहाँको निर्देशनमा चलनुपर्छ । अनि मात्रै उँच पद प्राप्त गर्न सक्नेछौ । जो पुरुषार्थी छन्, उनीहरूको मनमा धेरै खुशी रहन्छ । कुरै नसोध । खुशी छन् भने अरूलाई पनि खुशी पार्ने पुरुषार्थ गर्छन् । बच्चीहरूले हेर कति मेहनत गरिरहन्छन्— दिन-रात किनकि यो अद्भुत ज्ञान हो नि । बापदादालाई दया लाग्छ— कतिपय बच्चाहरू अज्ञानताले कति घाटा पाउँछन् । देह-अभिमानमा आएर भित्र धेरै जल्छन् । क्रोधमा मनुष्य तामाजस्तै राता हुन्छन् । क्रोधले मानिसलाई जलाउँछ, कामले कालो बनाइदिन्छ । मोह अथवा लोभमा यति जल्दैनन् । क्रोधमा जल्छन् । क्रोधको भूत धेरैमा छ । कति लड्छन् । लडेर आफ्नै नोक्सान गर्छन् । निराकार साकार दुवैको अवज्ञा गर्छन् । बाबा सम्भन्धनुहुन्छ— यो त कपूत हो । मेहनत गरेमा उँच पद पाउँछन् । त्यसैले आफ्नो कल्याणको लागि सबै सम्बन्ध भुलाइदिनु छ । एक बाबा सिवाय कसैलाई पनि याद गर्नु छैन । घरमा रहेर सम्बन्धीहरूलाई देखेर पनि शिवबाबालाई याद गर्नु छ । तिमी छौ संगमयुगमा, अब आफ्नो नयाँ घरलाई, शान्तिधामलाई याद गर ।

यो त बेहदको पढाइ हो नि । बाबाले शिक्षा दिनुहुन्छ— यसमा बच्चाहरूको नै फाइदा छ । कति बच्चाहरू आफ्नै बेढंगी चलनले अनाहकमा आफूलाई नोक्सान पुऱ्याउँछन् । पुरुषार्थ गर्छन् विश्वको बादशाही लिनको लागि, तर माया बिरालोले कान काट्छ । जन्म लिएका छौ, भन्छन्— मैले यो पद पाउनेछु । तर माया बिरालोले लिन दिँदैन, पद-भ्रष्ट हुन्छन् । मायाले बडो जोडले युद्ध गर्छ । तिमी यहाँ आउँछौ राज्य लिनको लागि । तर मायाले हैरान गर्छ । बाबालाई दया लाग्छ, विचरा उँच पद पाए त राम्रो हो । मेरो निन्दा गराउनेवाला नबनून् । सतगुरु का निन्दक ठौर न पाये, कसको निन्दा ? शिवबाबाको । यस्तो चलन चल्नुहुँदैन, जसले गर्दा बाबाको निन्दा होस्, यसमा अहंकारको कुरा छैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो कल्याणको लागि देहका सबै सम्बन्ध भुलाइदिनु छ, उनीहरूसँग प्रीत राख्नु छैन । ईश्वरकै मतमा चल्नु छ, आफ्नो मतमा होइन । कुसंगतबाट बच्नु छ, ईश्वरीय संगतमा रहनु छ ।
- २) क्रोध धेरै खराब हो, यसले स्वयम्लाई जलाउँछ, क्रोधको वश भएर अवज्ञा गर्नु छैन । खुशीमा रहनु छ र सबैलाई खुशी पार्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— परमात्म-ज्ञानको नवीनता ‘पवित्रता’ लाई धारण गर्नेवाला सर्व लगावबाट मुक्त भव

यस परमात्म ज्ञानको नवीनता नै पवित्रता हो । नशाले भन्ने गर्छौ— आगो र कपास सँगै रहेर पनि आगो लाग्न सक्दैन । विश्वलाई तिमी सबैको यो चुनौती छ— पवित्रता विना योगी वा ज्ञानी आत्मा बन्न सकिँदैन । पवित्रता अर्थात् सम्पूर्ण लगाव-मुक्त । कुनै पनि व्यक्ति वा साधनहरूसँग पनि लगाव नहोस् । यस्तो पवित्रताद्वारा नै प्रकृतिलाई पावन बनाउने सेवा गर्न सक्नेछौ ।

स्लोगनः— पवित्रता तिम्रो जीवनको मुख्य आधार हो, कुनै पनि परिस्थितिमा धर्म नछोड ।